

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jamen den skal også blive ganske kort.

Indenrigsministeren har sådan set selv givet indgangsvinklen til, at vi skal se at komme et skridt videre end det, lovforslaget lægger op til. For hvad nu, hvis den omtalte ældre dame, som indenrigsministeren mødte, havde brækket benet 3, 4 eller 5 dage før valget? Skulle hun så have været afskåret fra at komme til at afgive sin stemme? Det er det, hun i realiteten er nu, hvis hun ligger hjemme i sin lejlighed.

Jeg tror ikke, der vil blive tale om ret mange tilfælde, for – som indenrigsministeren helt korrekt sagde – vil man gøre alt, hvad man kan, for at komme hen at stemme, sådan som man måske har været det 20, 30, 40 gange i sit liv og synes, at det er en del af ens liv. Så det er kun i virkelige nødsituationer, man ikke kan komme hen at stemme. Jeg synes, man laver en form for forskelsbehandling, hvis det kun er på plejehjem og fra ældreboliger, der kan stemmes. Der behøver man sådan set ikke engang at være syg. Hvis man bor i en ældrebolig, kan man bare sige, at det har man ret til; man behøver ikke at gå hen til valgstedet for at stemme.

Nu stiller jeg sagen lidt på spidsen. Jeg synes, at vi under udvalgsarbejdet skulle prøve at se, om vi ikke kunne finde en ordening, så vi går lige et lille skridt videre. Og jeg skal nok stille nogle supergode spørgsmål til indenrigsministeren.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 175:

Forslag til lov om ændring af de kommunale styrelseslove. (Lokaludvalg m.v.).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).
(Fremsat 19/1 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erling Christensen (S):

Med rimelighed kan det foreliggende lovforslag vel kaldes lex Herlev. Som den eneste kommune har Herlev Kommune formelt oprettet lokaludvalg, og som jeg er orienteret, er det kommunens hensigt at oprette to mere, således at alle kommunens lokalområder er dækket ind med lokaludvalg, der er tillagt afgørelse af forskellige sager, der vedrører områdets offentlige opgaver og forpligtelser.

Frikommuneloven ophævede vi i efteråret med virkning pr. 1. januar i år, men samtidig gav vi tilladelse til, at Herlev Kommune kunne fortsætte med lokaludvalg til 1. april. Derfor må vi også sikre os, at lovforslaget bliver vedtaget inden 1. april i år.

Som ordfører for mit parti i mange år vedrørende frikommuneloven har jeg mange gange talt varmt om decentralisering, involvering af det enkelte menneske i den demokratiske proces, talt om pligter og rettigheder, om, hvor vigtigt det er, at beslutninger træffes på et grundlag, som er åbent og kendt af alle mennesker, der berøres af beslutningerne.

I sin åbnings tale i oktober sidste år udtrykte statsministeren Socialdemokratiets holdning: Det er holdningen hos hver enkelt borger, der er det bærende. Alle må føle et personligt ansvar, ikke kun for egen tilværelse, men også for helheden.

De fleste af os her i Tinget er jo startet politisk i et lokalområde. Vores demokratiske kravlegård har også stået et sted, hvor overskuelighed og nærhed var det afgørende. Jeg kan undre mig over, at ikke flere byråd har prøvet lokaludvalgsiden. Lovforslaget her giver som frikommuneloven kommunerne mulighed for igen at overveje at oprette lokaludvalg, og jeg håber virkelig, at mange kommuner ikke alene vil gøre sig overvejelsen, men også slutter overvejelsen med at oprette lokaludvalg.

Jeg skal til sidst sige, at vi i Socialdemokratiet også støtter de to andre elementer i ministerens lovforslag.